

gerum, personalekantine eller -frokoststuer, fælleskontorer og andre fællesarealer eller af butikslokaler uden for åbningstiden, i det omfang tv-overvågning i øvrigt er lovlig efter straffelovens § 264 a, jf. nærmere pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger.

Efter forslaget vil området for skiltningstilskuddet blive udvidet til visse steder, hvortil der ikke er almindelig adgang. Lovændringen indebærer imidlertid ikke en udvidelse af det område, som arbejdsgiveren efter straffelovens § 264 a lovligt kan foretage tv-overvågning af.

Da loven alene omfatter privates tv-overvågning, indebærer forslaget ikke krav om skiltning ved politiets tv-overvågning af arbejdspladser som led i en strafferetlig efterforskning. Sådanne efterforsknings-skridt omfattes af den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 791 a om observation, jf. lovforslag nr. L 177 af 4. februar 1998, der genfremsættes samtidig med dette lovforslag. Efter den i L 177 foreslåede bestemmelse i § 791 a, stk. 4, kan politiet foretage observation (herunder skjult tv-overvågning) af et ikke frit tilgængeligt sted med samtykke fra den, der har rådighed over lokaliteten. Et gyldigt samtykke indebærer, at de materielle betingelser (kriminalitetskrav m.v.) for at iværksætte observation bortfalder. Med hensyn til tv-overvågning af arbejdspladser vil arbejdsgiveren efter omstændighederne kunne give et sådant samtykke til politiet, jf. nærmere pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger til dette lovforslag samt bemærkningerne til § 791 a i L 177.

Informationen om tv-overvågning skal - som efter den gældende bestemmelse i § 3, stk. 1 - ske ved skiltning eller på anden tydelig måde. Den bør ske på en sådan måde, at personalet sikres fornødent kendskab til, om de befinder sig på et område på arbejdspladsen, hvor der foretages tv-overvågning.

På arbejdspladser kan informationspligten opfyldes ved fyldestgørende skiltning. Hvor mange skilte, der skal opsættes, må afgøres konkret og vil navnlig afhænge af lokalets størrelse og indretning. Er der tale om et mindre lokale, vil skiltning på indgangsdøren i almindelighed være tilstrækkelig. Ved større lokaler kan det være påkrævet med et antal skilte placeret forskellige steder i lokalet.

Informationspligten kan - ud over ved skiltning - opfyldes ved, at der »på anden tydelig måde« gives oplysning om tv-overvågningen. Ved tv-overvågning af arbejdspladser forudsættes dette krav at kunne opfyldes ved, at hver enkelt medarbejder f.eks. skriftligt underrettes om, i hvilke lokaler der foretages tv-overvågning. Dette gælder selv om andre (f.eks. kunder) får adgang til et tv-overvåget lokale, hvortil der ikke

er almindelig adgang. Informationspligten ved tv-overvågning af arbejdspladser er således begrundet i hensynet til medarbejderne.

Ud fra de hensyn, der begrunder kravet om skiltning, bør der efter Justitsministeriets opfattelse være en aktuell og relevant sammenhæng mellem skiltning og tv-overvågningen, således at der alene skiltes, hvis der rent faktisk vedvarende eller regelmæssigt finder tv-overvågning sted. Der foreslås dog ikke indsat en bestemmelse i loven, hvorefter urigtig skiltning er strafbar.

Lovændringen indebærer ikke nogen ændring af de materielle betingelser for iværksættelse af tv-overvågning efter de arbejdsretlige grundsætninger om arbejdsgiverens ledelsesret.

Til nr. 2

Den gældende bestemmelse i § 5, stk. 3, i lov om forbud mod privates tv-overvågning indebærer, at der kan pålægges aktieselskaber, anpartsselskaber, andelselskaber eller lignende bødeansvar for overtrædelse af reglerne i lovens § 1 eller § 3, stk. 1, eller forskrifter, der udstedes i medfør af lovens § 4.

Ved lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven blev der fastsat regler om strafansvar for selskaber m.v. (juridiske personer) i straffeloven, således at bestemmelser herom i andre love kan udformes som en henvisning til reglerne i straffeloven. Det var i bemærkningerne til lovforslaget forudsat, at allerede gældende bestemmelser om strafansvar for juridiske personer blev ændret i overensstemmelse hermed ved førstkommande lejlighed.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen i § 5, stk. 3, i lov om forbud mod privates tv-overvågning ændres til en henvisning til reglerne i straffelovens 5. kapitel om strafansvar for juridiske personer.

Til nr. 3

Ændringen af § 5, stk. 4, i lov om forbud mod privates tv-overvågning er en tilpasning som følge af ændringer i retsplejeloven.

Det nugældende § 5, stk. 4, 1. pkt., fastslår, at sager om overtrædelse af loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven skal behandles som politisager.

Sondringen mellem politisager og statsadvokatsager blev imidlertid opgivet ved lov nr. 385 af 20. maj 1992, og adgangen til at påtale lovovertrædelser tilkommer nu i almindelighed politimesteren. Bestemmelsen i § 5, stk. 4, 1. pkt., er på den baggrund nu uden betydning.

Lovens § 5, stk. 4, 2. pkt., indeholder en henvisning til retsmyndighederne i retsplejelovens daværende kapitel 72